

אלי

זווסה ורזום על
כל הסובב אותי.
הענק להם את זייהם
לשלוה שמזזה וזיים.

את משכך אזהבת אני
אך שאר זודריו ,
מרוקנים מזיים.
כאב עצום תופס
את ליבי ונשמתני.

מדוע מלכי?

קירות אשר לא נראים
סוגרים על הזיים.
זונקים את בני ביתי
והסובב אותי.

אור, שמזזה, שלוה ונזת יש ,
אך ורק בזוזותי ובזודריו.
אלוהי! מה יהיה עליהם
ביום עזיבתי.

אנא, יה בוראי ושולזי,
רעוני לדעת
שעזיבתי לא תרוקן ,

את ביתי.

רוצה אני לדעת
שזוס ורזום אתה
על כל בני ביתי
והסובבים אותי,
גם לאזור עזיבתי.

הענק להם את טעם הזויים
הדרך והאר להם את שכייל הזויים.
עטוף אותם באהבתך,
כפי שעטפת אותי.
אותם אשר אתה, הענקת לי.
אזי, עשה אתה למעני.

אבי ואהובי,
נשמתי משתוקקת להגיע אליך.
אך אל תשלוז את אורך
ללוות את נשמתי
בטרם סיימתי את שליזותי.

אילנה בת זזכיבה